

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1084—1092

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1084	Laki liikennevakuutuslain muuttamisesta.....	3201
1085	Laki potilasvahinkolain muuttamisesta.....	3204
1086	Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta.....	3206
1087	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta.....	3208
1088	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 33 ja 49 §:n muuttamisesta.....	3210
1089	Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 15 ja 33 §:n muuttamisesta.....	3211
1090	Asetus Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimuksen ja Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen sekä hallinnollisiin ohjesääntöihin liittyvien riitojen pakollista ratkaisua koskevan valinnaisen pöytäkirjan muutosten voimaansaattamisesta.....	3212
1091	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kiinteistötoimituksista sekä muista kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisista toimenpiteistä ja tehtävistä perittävistä työaikakorvauksista ja toimituskorvauksista sekä kiinteistötoimitusmaksun laskentaperusteista.....	3213
1092	Verohallituksen päätös arvonlisäverotuksen ilmoittamisvelvollisuutta koskevan (1809/95) päätöksen kumoamisesta.....	3216

N:o 1084

Laki

liikennevakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/59) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa laissa (361/93), ja *lisätään* lakiin uusi 19 b—19 e § seuraavasti:

17 §

Liikennevakuutuskeskus on ensisijaisessa vastuussa vakuuttamattoman, tuntemattoman sekä sellaisen moottoriajoneuvon Suomessa aiheuttamasta liikennevahingosta, jonka pysyvä kotipaikka on muualla kuin Suomessa. Jos vakuutuksenantaja lopulta todetaan korvausvelvolliseksi, keskuksella on oikeus saada tältä takaisin suorittamansa määrä. Lisäksi keskus huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun

vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty keskukselle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädetyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, keskuksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun keskus on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy keskukselle.

HE 226/1996
StVM 38/1996
EV 234/1996

150—1996

460301A

selle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

4 luku

Liikennevakuutus

19 b §

Tämän lain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutusnottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutusnottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta liikennevakuutuskeskus on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutusnottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

19 c §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutusnottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutusnottaja velvoittaa maksamaan liikennevakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutusnottajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutusnottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos liikennevakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrättävän lisävakuutusmak-

sun suuruus on kunkin vakuutusnottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruinen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseen ja jos tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille liikennevakuutusnottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutusnottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee liikennevakuutuskeskus. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annetussa laissa (367/61) säädetään.

19 d §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusnottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta liikennevakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat liikennevakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen liikennevakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön liikennevakuutuksesta saaman taikka tällä vakuutuksella katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitettusta vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-tyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennakko sekä viivästyskorko

saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

19 e §

Liikennevakuutuskeskuksella on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys- tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Laki

potilasvahinkolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/86) 5 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (363/95), ja lisätään lakiin uusi 5 a—5 d § seuraavasti:

5 §

Vakuutuksenantaja

Kaikkien potilasvakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava potilasvakuutusyhdistykseen. Yhdistys hoitaa tämän lain mukaisen korvaustoiminnan ja voi myöntää vakuutuksia jäsenyhtiöidensä lukuun. Yhdistys vastaa vahingosta silloin, kun vakuutuksen ottaminen on laiminlyöty, sekä määrää ja perii 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua korotettua vakuutusmaksun. Lisäksi yhdistys huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty yhdistykselle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, yhdistyksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämistä ajankohdasta. Kun yhdistys on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy yhdistykselle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

5 a §

Vakuutuksen ottaminen toisesta vakuutusyhtiöstä

Tämän lain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua

siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta potilasvakuutusyhdistys on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

5 b §

Lisävakuutusmaksu

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta, vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutuksenottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutuksenottaja velvoittaa maksamaan potilasvakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutuksenottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos potilasvakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta

vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrätyn lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutuksenottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruisen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseen ja jos tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille potilasvakuutuksenottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutuksenottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee potilasvakuutusyhdistys. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

5 c §

Yhteistakuumaksu

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai kon-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

kurssin johdosta tämän lain mukainen korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutuksenottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta potilasvakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat potilasvakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen potilasvakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön potilasvakuutuksesta saaman taikka tällä vakuutuksella katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitettua vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennakko sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

5 d §

Oikeus saada tietoja

Potilasvakuutusyhdistyksellä on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitystai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1086

Laki**tapaturmavakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä elokuuta 1948 annettuun tapaturmavakuutuslakiin (608/48) uusi
38 a—38 d § seuraavasti:

3 luku

**Vakuutuslaitokset sekä niiden ja
vakuutuksenottajain väliset oikeudelliset suhteet**

38 a §

Tämän lain mukaiset pakolliset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. E erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta Tapaturmavakuutuslaitosten liitto on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

38 b §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tämän lain mukaiseen pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutuksenottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutuksenottaja velvoittaa maksamaan tapaturmavakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olo-

suhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutuksenottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos tämän lain mukaista pakollista tapaturmavakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrätyn lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutuksenottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruinen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseksi ja jos tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille vakuutuksenottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutuksenottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee Tapaturmavakuutuslaitosten liitto. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkeineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

38 c §

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tässä laissa tarkoitettuun pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusnottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta mainittua vakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat tämän lain mukaista pakollista vakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen tapaturmavakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön tämän lain mukaisista pakollisista vakuutuksista saaman taikka näillä vakuutuksilla katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitettusta vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivään mennessä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennako sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa säädetään.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty liitolle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, liiton velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun liitto on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy liitolle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

38 d §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys- tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1087

Laki
vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 10 luvun 2 §:n 3 momentti sekä 15 luvun 10 §:n 3 momentti ja 14 §:n 1 momentti,
sellaisena kuin niistä on 15 luvun 14 §:n 1 momentti 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (389/95), sekä
lisätään 10 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla lailla, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, seuraavasti:

10 luku

Tilinpäätös ja konsernitilinpäätös

2 §

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuutustapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvaus- ja muita määriä sekä liikennevakuutuslain (279/59) ja tapaturmavakuutuslain (608/48) mukaisten vakuutusten yhteistakuuerää ja runsasvahinkoisten vuosien varalta vastuopillisesti laskettavaa tasoitusmäärää.

Vakuutusyhtiön on kartutettava yhteistakuuerää liikennevakuutuslain 19 d §:ssä ja tapaturmavakuutuslain 38 c §:ssä tarkoitetun maksuvelvollisuuden varalta siten kuin ministeriö tarkemmin määrää. Yhteistakuuerää voidaan käyttää ainoastaan edellä mainitun maksuvelvollisuuden täyttämiseksi.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

10 §

Ennen erityisen selvityspesän lopullista selvittämistä saadaan siitä suorittaa maksuja ainoastaan ministeriön luvalla. Liikennevakuutuslakiin, potilasvahinkolakiin ja tapaturmavakuutuslakiin perustuvat korvaukset tulee kuitenkin maksaa näiden lakien mukaisesti. Tätä varten erityisen selvityspesän hallinnolla on oikeus ottaa lainaa korvausten maksamisen turvaamiseksi.

14 §

Jos sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta ei ole saatu aikaan eikä uutta yhtiötäkään ole perustettu yhden vuoden kuluessa selvitystilan alkamisesta, ministeriö voi mää-

rätä ajankohdan, jolloin muut kuin liikennevakuutuslain, potilasvahinkolain ja tapaturmavakuutuslain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutusyhdistyksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden siirtämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä 16 luvun 3 §:n 1—3 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Sen estämättä, mitä 15 luvun 10 §:ssä säädetään, 10 luvun 2 §:ssä mainittua yhteistakuuerää vastaava suhteellinen osuus vastuvelan katteena olevasta omaisuudesta on kuitenkin käytettävä ensisijaisesti kyseisten lakien perusteella korvaukseen oikeutettujen hyväksi. Tämän jälkeen on erityisen selvityspesän muu kuin edellä

mainittu omaisuus, jollei toisin sovita, muutettava rahaksi ja jaettava niille, joilla vakuutussopimuksen perusteella on siihen oikeus, heidän vastuvelkaosuuksiensa mukaisessa suhteessa. Jos kuitenkin on kysymys lakisääteistä eläkevakuutusliikettä harjoittavasta vakuutusyhtiöstä, erityisen selvityspesän omaisuus on käytettävä ministeriön määräämällä tavalla niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat siitä, että samanlainen eläketurva järjestetään toisessa vakuutusyhtiössä. Tällöin on ensisijaisesti pyrittävä pienentämään työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin soveltamisesta aiheutuvia kustannuksia.

— — — — — — — — — — — — — — — —
 —————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1088

Laki**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 33 ja 49 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/95) 33 § ja 49 §:n 3 momentti seuraavasti:

33 §

Vastuuvelka

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on Suomessa harjoittamansa ensivakuutusliikkeen osalta laskettava vastuuvelka. Se muodostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta siten kuin vakuutusyhtiölain 10 luvun 2 §:n 2—6 momentissa säädetään.

49 §

Selvitysmiesten asettaminen

— — — — —
 Jos selvitysmiehet eivät ole yhden vuoden kuluessa toimiluvan lakkaamisesta aikaansaaneet sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta 66 §:n mukaisesti tai jollei vakuutusliikettä muutoin ole sanotussa ajassa selvitetty, ministeriö voi määrätä ajankohdan, jolloin muut kuin liikennevakuutuslain

(279/59), potilasvahinkolain (585/86) ja tapaturmavakuutuslain (608/48) mukaiset vakuutukset päättyvät, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutusyhdistyksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden siirtämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 16 luvun 3 §:n 1—3 momentissa ja tämän lain 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1089

Asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 15 ja 33 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 9 päivänä lokakuuta 1992 annetun asetuksen (912/1992) 15 §:n 1 momentti ja 33 §, näistä 15 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on asetuksessa 1648/1992, seuraavasti:

15 §

Pitkäaikainen laitoshoido

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta peritään maksukyvyn mukaan määräytyvä maksu. Maksu voi olla enintään 80 prosenttia hoidossa olevan kuukausituloista. Maksu voidaan kuitenkin määrätä enintään sen suuriseksi, että hoitoa saavan henkilön henkilökohtaiseen käyttöön jää kuukausittain vähintään 450 markkaa. Perittävä maksu ei saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

— — — — —

33 §

Henkilökohtaiseen käyttöön jätettävä käyttövara

Milloin kunta perii asiakasmaksulain 14 §:n perusteella henkilölle tulevat tulot, korvaukset tai saamiset, on hänelle jätettävä käyttövaroiksi vähintään 20 prosenttia nettotuloista, kuitenkin vähintään 450 markkaa. Milloin pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva henkilö saa rintamalisää, on käyttövaraksi jätettävä vähintään 450 markkaa ja rintamalisä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1090

Asetus

Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimuksen ja Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen sekä hallinnollisiin ohjesääntöihin liittyvien riitojen pakollista ratkaisua koskevan valinnaisen pöytäkirjan muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Genevessä 22 päivänä joulukuuta 1992 ja Kiotossa 14 päivänä lokakuuta 1994 Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen ja Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan, Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen sekä hallinnollisiin ohjesääntöihin liittyvien riitojen pakollista ratkaisua koskevaan valinnaiseen pöytäkirjaan tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 14 päivänä maaliskuuta 1996, ovat voimassa 28 päivästä toukokuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan tehtyjen muutosten hyväksymisen yhteydessä Suomi on tehnyt seuraavan varauksen:

Suomi vahvistaa Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjan 54 artiklassa mainittuja hallinnollisia ohjesääntöjä koskevat Genevessä 1979, 1985, 1987 ja 1988 sekä Malaga-Torremolinoksessa 1992 tekemänsä varaukset.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 1091

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
kiinteistötoimituksista sekä muista kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisista toimenpiteistä
ja tehtävistä perittävistä työaika- ja toimituskorvauksista sekä kiinteistötoimitusmaksun
laskentaperusteista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt kiinteistötoimitusmaksusta 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun lain (558/1995) 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 878/1996:

1 § <i>Päiväpalkat työaika- ja toimituskorvauksen laskemista varten</i>	Lohkokiinteistöksi muodostetun tai kiinteistöön siirrettyjen alueiden kokonaispinta-ala enintään ha	Toimituskorvaus mk	Ilman maastotöitä lohkotun erillisen palstan toimituskorvaus mk
Päiväpalkat työaika- ja toimituskorvauksen laskemista varten toimitukseen tai tehtävään käytetyltä päivältä ovat henkilökuntaryhmittäin:			
		3 300	2 700
		4 100	3 300
	Vahvistettu päiväpalkka mk/päivä		
1) diplomi-insinööri tai muu vastaavan korkea-asteen tutkinnon suorittanut henkilö	1 260		
2) teknillisten oppilaitosten tai ammattikorkeakoulujen maanmittaustekniikan opintosuunnalla tutkinnon suorittanut insinööri, teknikko tai muu vastaava henkilö	850		
3) kartoittaja tai muu vastaava henkilö, ylempi hintaryhmä	720		
4) kartoittaja tai muu vastaava henkilö, alempi hintaryhmä	630		

Jos lohkokiinteistöksi muodostetun tai kiinteistöön siirrettyjen alueiden yhteispinta-ala on yli 5 hehtaaria, määrätään kiinteistötoimitusmaksu työaika- ja yleiskustannuskorvauksena. Tällaisen alueen osalta kiinteistötoimitusmaksu on kuitenkin vähintään 5 hehtaarin lohkokiinteistön muodostamisesta määrättävän toimituskorvauksen suuruinen.

Kiinteistötoimitusmaksu määrätään työaika- ja yleiskustannuskorvauksena myös sellaisen lohkomisen osalta, jossa on muodostettu yli viisi lohkokiinteistöä tai alueita on siirretty useampaan kuin viiteen kiinteistöön. Tällaisen lohkokiinteistön tai kiinteistöön siirrettyjen alueiden osalta kiinteistötoimitusmaksu on kuitenkin vähintään 2 300 mk.

Mikäli samassa lohkomisessa, jossa muodostetaan enintään viisi lohkokiinteistöä tai alueita siirretään enintään viiteen kiinteistöön, erotetaan sekä enintään 5 hehtaarin suuruisia lohkokiinteistöjä että yli 5 hehtaarin suuruisia lohkokiinteistöjä, määrätään ensin enintään 5 hehtaarin lohkokiinteistöistä toimituskorvaukset jäljempänä 4 §:n 1 momentissa mainittuine alennuksineen. Erotus, joka saadaan vähentä-

2 §

Kiinteistötoimitusmaksun määrääminen lohkomistoimituksesta

Lohkomisen toimituskorvaus on jokaiselta enintään 5 hehtaarin suuruiselta lohkokiinteistöksi muodostetulta tai kiinteistöön siirretyltä alueelta seuraava:

mällä edellä tarkoitettujen toimituskorvausten yhteismäärä koko toimituksen työaika- ja yleiskustannuskorvauksesta, on yli 5 hehtaarin lohkokiinteistölle tuleva kiinteistötoimitusmaksu. Pinta-alaltaan 5 hehtaaria ylittävän lohkokiinteistön osalta kiinteistötoimitusmaksu on kuitenkin vähintään 5 hehtaarin lohkokiinteistön toimituskorvauksen suuruinen.

Kiinteistötoimitusmaksu koskitilan muodostamisesta määrätään työaika- ja yleiskustannuskorvauksena. Halkomisena aloitetusta ja jyvityksen tai muun arvioinnin jälkeen lohkomiseksi muutetusta toimituksesta määrätään kiinteistötoimitusmaksu kuten halkomisesta.

3 §

Lohkomisen yhteydessä suoritettua muun toimituksen ja toimenpiteen kiinteistötoimitusmaksun määrääminen

Milloin lohkomisen yhteydessä on suoritettu kiinteistönmääritys, tilusvaihto, rasitteen tai yksityisistä teistä annetun lain mukaisen oikeuden perustaminen muun kuin emäkiinteistön alueelle, alueen erottaminen kiinteistöjen yhteistä tarvetta varten tai muu niihin rinnastettava toimitus tai toimenpide kiinnityksistä vapauttamisen käsittelyä lukuunottamatta taikka muita kuin toimituskustannuksia koskevia korvausten määrittämis- tai tilitehtäviä, määrätään kiinteistötoimitusmaksu näiltä osin työaika- ja yleiskustannuskorvauksena. Sama koskee muun kartan kuin lohkokiinteistön rajakartan laatimista.

4 §

Lohkomisen toimituskorvauksen alentaminen maksuvelvollisen suorittamien tehtävien johdosta

Muun kuin erillisen palstan lohkomisen toimituskorvausta alennetaan maksuvelvollisen suorittaman pyykityksen ja rajalinjojen aukaisemisen vuoksi 15 prosentilla sekä kartoituksen ja kartan laatimisen vuoksi 15 prosentilla. Erillisen palstan lohkomisen toimituskorvausta alennetaan maksuvelvollisen suorittaman kartan laatimisen vuoksi 10 prosentilla. Milloin edellä mainittu toimenpide on suoritettu vain osittain, toimituskorvausta alennetaan toimitusinsinööriin harkinnan mukaan enintään edellä mainittujen enimmäisalennusten verran.

Milloin yli 5 hehtaarin suuruisen lohkokiinteistön kiinteistötoimitusmaksu määrätään vastaamaan 5 hehtaarin suuruisen lohkokiinteistön toimituskorvausta, tällaiseen maksuun sovelletaan 1 momentin säännöstä. Tämän alennuksen johdosta ei kyseisestä lohkomistoimituksesta perittävien kiinteistötoimitusmaksujen yhteismäärä kuitenkaan saa olla pienempi kuin toimitukselle työaika- ja yleiskustannuskorvauksen perusteella laskettu kiinteistötoimitusmaksu.

5 §

Toimituskorvaus kiinnityksistä vapauttamisesta tehdystä ratkaisusta

Milloin toimituksen yhteydessä tehdään asianosaisen pyynnöstä ratkaisu muodostettavan rekisteriyksikön taikka rekisteriyksikköön siirrettävien alueiden tai yhteisalueosuuksien vapauttamisesta kiinnityksistä, tällaisen toimenpiteen kiinteistötoimitusmaksuksi määrätään 1 000 markan suuruinen toimituskorvaus kutakin edellä mainittua rekisteriyksikköä kohti.

6 §

Veloitushinnan määräytymisen ajankohta

Toimitusten, toimenpiteiden ja tehtävien kiinteistötoimitusmaksun laskemisessa käytetään kunkin työn suorittamisen ajankohtana voimassa olleita päiväpalkkoja ja yleiskustannuskorvausta, ellei jäljempänä säädetä toisin.

Lohkomisen ja sen yhteydessä suoritettua, edellä 3 §:ssä sanotun toimituksen, toimenpiteen tai tehtävän työaika- ja yleiskustannuskorvauksena määrättävän kiinteistötoimitusmaksun laskemisessa käytetään loppukokouksen ajankohtana voimassa olleita päiväpalkkoja ja yleiskustannuskorvausta. Toimituskorvaus lohkomisesta ja kiinnityksistä vapauttamisesta tehdystä ratkaisusta määrätään niinkään loppukokouksen ajankohtana voimassa olevan toimituskorvauksen mukaisena.

7 §

Toimituskorvaus rekisteriyksiköiden yhdistämisestä

Toimituskorvaukset hakemuksesta suoritettavasta rekisteriyksiköiden yhdistämisestä ovat seuraavat:

Päätös	Toimitus- korvaus	8 § <i>Voimaantulo- ja siirtymäsäännös</i>
<p>Rekisteriyksiköiden yhdistäminen</p> <p>1) kiinteistönmuodostamislain 214 §:n 1 momentin ja 2 mo- mentin 2 kohdan mukaisessa tapauksessa kaksi rekisteriyk- sikköä</p>	600 mk	<p>Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tam- mikuuta 1997.</p> <p>Aikaisempia määräyksiä päiväpalkoista ja yleiskustannuskorvauksista on noudatettava määrättäessä kiinteistötoimitusmaksua ennen tämän päätöksen voimaantuloa suoritetuista töistä, lukuunottamatta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja lohkomisia ja niiden yhteydessä suoritettuja muita toimituksia, toimenpiteitä ja tehtäviä. Jos ennen 1 päivää toukokuuta 1994 vireille tulleesta halkomisesta olisi tullut mää- rätä maanmittausmaksu pinta-alakorvauksena, määrätään tällaisen toimituksen kiinteistötoi- mitusmaksu ennen sanottua ajankohtaa voi- massa olleen päätöksen mukaisena pinta-ala- korvauksena.</p>
<p>tai</p> <p>2) kiinteistönmuodostamislain 214 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisessa tapauksessa kaksi rekisteriyksikköä</p>	1 100 mk	
<p>sekä</p> <p>3) lisämaksu jokaisesta muusta rekisteriyksiköstä</p>	120 mk	

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maanmittausneuvos Raimo Vajavaara

N:o 1092

Verohallituksen päätös
arvonlisäverotuksen ilmoittamisvelvollisuutta koskevan (1809/95) päätöksen
kumoamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1996

1 §
Verohallitus kumoaa 29 päivänä joulukuuta
1995 antamansa päätöksen (1809/95) arvon-
lisäverotuksen ilmoittamisvelvollisuudesta.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1997.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1996

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Kristiina Jäntti*